

Anhang B

til

1851.

Rigsdagstidenden.

N° 2.

Tredie Session. — Udvalgenes Betænkninger.

(Fortf. af Betænk. over Udsk. til Lov ang. Creditbevillingens Omværling med 5 pCt. rentebærende Statsobligationer.)

Men det maa paa den anden Side betænkes, at der, efter Finansforslaget for Aaret 18^{50/51} i dette ifkun kan regnes paa en Indtægt af Kongeriget af 13,300,000 Rbd., medens Udgifterne, efter Forslaget til Finansloven, ere calculerede til over 18^{1/2} Millioner, hvorved det heller ikke bør tabes af Sigte, at, medens Finansministeren, ved at forelægge Finansloven, har antydet, at han ikke engang tør stole paa, at der i Virkeligheden vil komme fuldt saa Meget ind, som der er beregnet, er det udenfor al Tvivl, at der ikke i Forslaget til Finansloven er taget Hensyn til alle de Udgifter, der ville være at afholde i det næste Finantsaar, saa at Udgiften ikke vil kunne calculeres til mindre end 18^{1/2} Millioner, selv om enkelte af de Summer, som ere forlangte bevilgede, kunde blive nedsatte. Det er altsaa aabenbart, at der vil være en Forskiel mellem Udgift og Indtægt af over 5 Millioner Rbd. at dække i næste Finantsaar, hvortil vel de Kassebeholdninger, som tør haabes at være tilstede ved Udgangen af nærværende Finantsaar, i Forbindelse med een Million Rbd., som i 18^{50/51} tør forventes at indgaae fra Hertugdømmet Slesvig, ere angivne at ville være tilstrækkelige, men, ligesom det er aldeles fraraadeligt, og ikke engang praktisk muligt, til et løbende Aars Statsudgifter at opbruge samtlige Kassebeholdninger, saaledes vilde det, under de forhaandenværende Omstændigheder, hvor Reservecapitalen næsten er opbrugt, være i høieste Grad mislykket at indrette Statshuusholdningen saaledes, at der ikke kunde være Midler tilstede til at møde noget som helst overordentligt Tilfælde. Det maa derfor, selv antaget, at det, saa-

ledes som det af Finansministeren er antydet, vilde være tilstrækkeligt, at vedligeholde en Kassebeholdning af 2 Millioner Rbd., være aabenbart, at der ikke i Finantsaaret 18^{50/51} kan bringes Ligevægt tilveie mellem Indtægt og Udgift, uden at tænke paa overordentlige Resourcer.

Der blev altsaa, for at sikke Statshuusholdningen i det næste Finantsaar, og med Hensyn til, at det er aldeles nødvendigt, at der sørges for, at der ogsaa ved Udgangen af næste Finantsaar have en tilstrækkelig Kassebeholdning, og at der arbeides hen paa Restitutionen af en Reservecapital, kun Valget tilbage imellem at slaae ind paa den af Finansministeren betegnede Veie, eller at udskrive nye Skatter til et omtrent ligesaa stort Beløb som det, der paa hin Maade søges indvundet. Men Nationalvelstanden vilde, navnlig under de nærværende Forhold, efterat en Krig, som har kostet saa store Offere og paavæltet Landet saa svære Byrder, nylig er endt, upaatvivlsligen mere lide under, at nye Skatter, som skulde indbringe i det Mindste 2 Millioner, bleve udfreyne, end ved Stiftelsen af det tilsigtede indenlandske Laan til 5 pr. Ct., ikke at tale om, at det under ingen Omstændighed vilde kunne anses tilraadeligt at fundere Indløsningen af Creditbeviser paa nye Skatter, om hvis Provenu ikke kan have nogen sikker Erfaring. Men hertil kommer endnu, at de nye Skatter, som Forholdene iøvrigt kunde gjøre tilraadeligt eller nødvendigt at indføre i en nærmere eller fjernere Fremtid, dog ikke kunne blive anlagte efter den Maalestof, som et enkelt Aars overordentlige Behov vilde gjøre det nødvendigt at anvende, og at der altsaa ialtsald ikke kunde blive Tale om Indførelsen af en ny ordent-